Ao. 1856. Zaturdag

No. 129. 25 October.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 22 October 1856.

Alzoo Klaas Leijden, Frits Kama, Clasina van Pringle, Thomas Sido, Petrus Philip Greppel, J. J. Massa, 't land Goes, Maria Klipsteen en Annaatje van Pacheco van het Gouvernement hebben verzocht, om landerijen in pacht te bekomen, als:

de 1e., 2e., 4e. en 5e, elk een perceel land, gelegen ten Zuiden van de *Drambranderskreek*,

en de overigen, elk een perceel land, gelegen ten Oosten van den *Ouden Rijweg*; ieder der bedoelde perceelen land groot *een* bunder.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten daarop eenig eigendoms of ander regt te kunnen doen gelden, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, hunne reclames met overlegging van bewijsstukken, ter Gouvernements Secretarie in te dienen; zullende anders over de perceelen land door het Gouvernement worden beschikt naar aanleiding der Publicatie van den 13den Julij 1846 G. B. e. a. N.o 8.

De Gouvernements - Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 22 October, 1856.

Van wege Zijne Excellentie den Heer Gouverneur dezer Kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt, dat, ten gevolge van de daartoe gedane verzoeken, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden aan de navolgende slaven, als:

1o. Aan de slavin *Amelia*, geboren in 1803, (moedersnaam onbekend), toebehoord hebbende aan J. Nunes (nu boedel.)

2o. Aan de slavinnen: *Santje*, geboren in 1820, dochter van *Catharina*, en *Caro*, geboren in 1833, dochter van *Susanna*, toebehoord hebbende aan de wed. Jan de Jager Ez.

3o. Aan den slaaf *Leendert*, geboren 1819, (moedersnaam onbekend), toebehoord hebbende aan plantaadje *Klein Charlottenburg*, divisie *Matappica*.

en 4o. Aan den slaaf *Johannis*, geboren in 1805, (moedersnaam onbekend), toebehoord hebbende voor den vrijdom aan D. J. C. O'Ferrall nom. ux.

En dat gemelde gemanumitteerden voortaan de namen zullen voeren, van:

1o. *Amelia Tijps*.
2o. *Santje Elisabeth Vanejager*.
Susanna Carolina Vanejager.
3o. *Leendert Paulus Bergeik*.
en 4o. *Johannes Samuel Beet*.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 24 October 1856.

Alzoo J. A. van Meinahlers, van het Gouvernement heeft verzocht, om het Erf gelegen ten Oosten aan de *Wanica straat*, groot 13,088 □ voeten in pacht te bekomen.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten op bedoeld erf, eenig eigendoms of ander regt te kunnen doen gelden, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, hunne reclames, met overlegging van bewijsstukken, ter Gouvernements Secretarie in te dienen.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 24 October 1856.

Op heden zijn in ondertrouw opgenomen:

Carolus Menno Alexander Favereij
en
Johanna Catharina Kaersenhout.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. VAN AMSON.
Eerste afkondiging.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

De slaaf *Abraham*, aankomende A. Fernandes Jr.

De slaaf *Johannis* of *Kwassie*, aankomende M. F. van der Stede.

De slavenjongen *Johannis*, aankomende A. Harris.

Terwijl, sedert 1o. September jl., nog als afwezig zijn opgegeven:

De slaaf *Charles*, aankomende plant. *Nieuwhoop*.

De slavin *Francina*, aankomende L. Tonzel.

De slaaf *Alexander*, aankomende M. van Aberkrombie.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 24 October 1856.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur aan de minst inschrijvenden aanbesteden:

De levering van *plus minus* **500** tonnen grove *Engelsche* of *Schotsche* **STEENKOLEN**, ingevolge de voorwaarden welke voor gegadigden ten zijnen burele ter lezing liggen.

De bus der inschrijvings - biljetten ter Gouvernements Secretarie, zal geligt worden op Vrijdag den 31sten dezer maand, des voormiddags ten *elf* ure.

Paramaribo, den 24 October 1856.

De geannonceerde verkoop door den Administrateur van Financien in de kolonie *Suriname*, van de ERVEN aan de Voorstad *Zeelandia*, alsmede van een *STOOMHOUTZAAGMOLEN*, etc., bewoond en in gebruik geweest door den uitlandigen Heer K. de Wit, *wordt uitgesteld tot den 9n. December e. k.*

Transport.

(13126) Den 24sten October 1856. J. F. Gordon, Landsschrijver in het district *Nickerie*, kolonie *Suriname*, waarnemende de functien van Vendumeester aldaar, aan John Mackintosh, van ½ aandeelen in een stuk land genaamd *Lot James Gordon*, met de daarop staande Gebouwen, gelegen aan de Nickerie rivier, ter linkerhand in het opvaren.

Paramaribo, den 24 October 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Op autorisatie van het Collegie van Commissarissen tot de zaken der *Onbeheerde Boedels*, is overgegeven aan C. W. Oehlers qq., de boedel en nalatenschap van wijlen Lambertus Liwijn.

Paramaribo, den 23 October 1856.

De Curator bij het Departement der Onbeheerde Boedels,
CHs. LIONARONS.

Op Donderdag den 30sten dezer, des namiddags ten *vier* ure, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in het lokaal van hetzelve Departement door den Vendumeester J. C. GOMPERTS, publiek doen verkoopen:

De **GOEDEREN** gevonden in de volgende *desolate* boedels, als:

Anna Emanuels, Sergio Antonio, Maria wed. Caspare de Iezus, James Markoe, Philip L. Otto, Adrianus Wakee, Jacoba F. van Coba van Robles de Medina, Madam van Zwaantje van Guichet, Wilhelmina Poederooij, Johann G. C. Garde, Martina Bloesem wed. J. F. van Amson, Nicolaas van Grol, Anna Nickles, Maria van Antheunis, Maria Joaquina, Christina F. Honley en Colin Campbell Jr., tot welken laatstgemelden boedel is toebehoorende eene partij gedrukte Engelsche *BOEKWERKEN*, waarvan de lijst aan voornoemd Departement is te bezigtigen.

En vermits in die boedels tot dusver geene genoegzame goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet worden opgeroepen.

Paramaribo, den 24 October 1856.

De Curator voornoemd,
CHs. LIONARONS.

Nieuwstijdingen.

Engeland.

Men meldt uit London het volgende:

Thans, nu zooveel gesproken wordt over de doorgraving van de landengte van Suez, ten einde langs dien weg spoediger naar Indië te komen, deelt de *Mercantile Journal* een niet onbelangrijk artikel mede, waarin een nieuwe weg aangewezen wordt, om daarheen te komen. Deze nieuwe weg noemt de schrijver van het artikel de Syrisch-Arabische spoorweg, en zoude, in den tegenwoordigen tijd vooral, onschatbare voordeelen voor de communicatie, eene bespoediging boven alle andere wegen, aanbieden.

In deze eeuw, wordt daarin onder anderen gezegd, waarin spoed op een handelsweg zoo zeer een vereischte is geworden, valt het dadelijk in het oog, van hoeveel belang het is den weg naar Indie, al ware het ook maar met een enkelen dag, te verkorten, wanneer men slechts beseft, dat de waarde, die dagelijks onderweg is tusschen Indie en Groot-Brittannie, gemiddeld niet minder is dan 60 millioen. Reeds een enkele dag bespoediging kan de handel jaarlijks vele millioenen voordeel meer aanbrengen.

Laat ons te dien einde het eerst een blik werpen op de ontworpen doorgraving van de landengte van Suez. Het scheepvaartkanaal, dat daardoor zal ontstaan, geeft den handel reeds van zelf een omweg, doordien men de zuidelijke Kaap van Arabie zal moeten omzeilen, behalve de moeijelijkheden, die zullen voortspruiten uit de ondiepte van het water, moeijelijkheden, welke niet te overwinnen zullen zijn.

Deze ondiepte van het water is ook van toepassing op de linie langs de Euphraat, welke rivier, om daarvan gebruik te maken, dus langs een verren weg verdiept zou moeten worden, met bij kanalen te Karabla en Lamlum. Langs welke rigting men overigens de linie moge nemen, een enkele blik op de kaart is voldoende om te weten, dat de loop der rivier zelve, of van de plaats harer wateruitstorting juist de langste is, die getrokken kan worden tusschen de Syrische kust en de golf van Perzie. De vallei van de Orontes is bijna 100 mijlen bij de directe rigting van Malta om.

Een derde ontwerp, of liever eene reeks van ontwerpen, is die, welke aangeduid kunnen worden door den naam van *continentale wegen.* Nu is een onafgebroken linie door Europa en Azie, van Calais naar Lahore, met eene enkele afbreking te Konstantinopel, zonder twijfel, geographisch de kortste; maar er zullen eerst eenige geslachten moeten voorbijgaan, alvorens deze voltooid kan worden. Buitendien zou deze zooveel verschillende rijken moeten doorloopen, dat hunne talrijke tegenstrijdige belangen reeds van zelf een groote hinderpaal zijn voor eene onafgebroken en veilige communicatie. Zoolang de maatschappelijke en conventionele toestand van Azie en ook van Europa geen groote verandering zullen hebben ondergaan, valt daarop niet te rekenen, en tot deze verandering bestaat, te oordeelen naar hunne tegenwoordige internationale wetten, zelfs niet het meest verwijderde vooruitzigt. Dezelfde moeijelijkheden, hoewel in minderen graad, zijn ook van toepassing op den ontworpen weg over Triëst, en zelfs over elke andere continentale route.

De weg, hierboven aangewezen, en die ook de meest doelmatige voor zuidelijk Europa en de Mahomedaansche regering zou zijn, is ter zee naar Accra of eenige meer zuidelijke haven, en van daar, naar Busrah en verder langs de kortste, uitvoerbare linie, naar Bombay. De meeste moeijelijkheden van aanleg liggen waarschijnlijk in de 75 mijlen tusschen Accra en Hadji of den Heiligen Weg. Wat de overige 680 mijlen betreft naar Busrah, deze kunnen dooreen per mijl, zelfs wanneer men aan de bevolking aldaar het hoogste dagloon geeft, niet meer dan een zesde van den goedkoopst en aangelegden Europeschen spoorweg kosten, en ook in een betrekkelijk zeer korten tijd voltooid worden. Eenmaal Busrah bereikt hebbende, is de weg ter zee naar Bombay open; en deze linie is minstens vier dagen korter dan de tegenwoordige overland-route.

Doch de gevaarlijke en met een' omweg gepaard gaande waterweg van de Perzische golf, kan bovendien vermeden en de weg nog korter gemaakt worden door een' spoorweg, die langs de kust van de golf, beginnende tot aan Abbothubbo-baai, en de woestijn snijdende langs den voet dier bergen, die het noordelijk schiereiland van Arabie bedekken, voortgezet wordt in de rigting tusschen de nederzetting van Wahabeau en de twintig dorpen van Beldan-Beni-Shab.

Het behoeft hier niet gezegd te worden, dat bij gebreke van naauwkeurige opmetingen, eigenlijk weinig meer dan eene algemeene rigting kan aangegeven worden, te meer daar, wat de woestijnen van Syrie en Arabie betreft, de kaarten op geene geografische naauwkeurigheid kunnen roemen. Intusschen kan men met genoegzame zekerheid zeggen, dat de afstand van Malta naar Bombay, over Accra en Maskat, minstens 400 mijlen korter is dan die over Selesk en de vallei van de Euphraat, en ten volle 1000 mijlen korter dan de tegenwoordige overland-route; en wanneer men nu nog de meerdere snelheid van de locomotief boven de stoomboot in aanmerking neemt, dan zal men bevinden dat men over den eersten weg 60 uren of 2½ dag en over den laatsten 140 uren of 6 dagen in tijd wint.

Wanneer men nu de handelsvoordeelen in aanmerking neemt, die noodzakelijk moeten voortspruiten uit de naauwere betrekkingen met onderscheidene volken en stammen, waarmede men door deze linie als van zelve in aanmerking komt, dan is het gewigt der zaak niet te ontkennen. Het zij genoeg onder anderen alleen te wijzen op de nieuwe handelsbetrekkingen, welke men hierdoor kan aanknoopen met de elf millioen Arabieren, een volk, dat tot dusverre bijna volstrekt niet gedeeld heeft in de voordeelen van den nieuweren toestand der maatschappij. — Indien de conventionele schikkingen tot stand kwamen, dan kan met den Syrisch-Arabischen spoorweg gelijktijdig begonnen worden op de drie stations te Accra, Busrah en Maskat.

— Uit Washington wordt gemeld, dat twee leden van het congres te zamen aldaar in denzelfden omnibus zaten. Natuurlijk viel het gesprek op de staatkunde, en bijna even natuurlijk waren zij het niet eens. Het gesprek werd al spoedig zoo hevig, dat van beide kanten harde woorden gebezigd werden, waarna een hunner zijn collega bij den kraag pakte en hem onmiddellijk daarop zulke hevige vuistslagen in het gezigt toegebragt, dat het bloed hem langs de wangen stroomde! De overige passagiers in den omnibus kwamen toen tusschen beiden en scheidden de twee worstelaars van elkander.

Frankrijk.

Men zal zich herinneren dat reeds ten vorige jare een levendige strijd in Frankrijk gevoerd is tusschen de voorstanders van den vrijen handel en die van het stelsel van bescherming. Men weet tevens dat de departementale raden in Frankrijk bijeengekomen zijn, voornamelijk om die gewigtige kwestie tot eene beslissing te brengen en is men thans zelfs reeds in het bezit van eenige berigten, die de zienswijze dier raden doen kennen. In het zuidelijk gedeelte van Frankrijk zijn zij namelijk, in het algemeen genomen, gezind voor de afschaffing van alle verbodsbepalingen en tot het bewandelen van een geleidelijken weg, die tot vrijheid van handel voert. De algemeene raad van het departement Hérault, heeft, welligt onder den invloed van Michel Chevalier, met algemeene stemmen een soort van manifest aangenomen, waarin ten dringendste wordt verzocht om eene wijziging der tarieven in vrijzinnigen geest. De Noordelijke departementen, die meer bepaald tot zetel strekken van de voorstanders van het beschermend stelsel, zijn natuurlijk minder geneigd om dit te laten varen; zij schijnen evenwel, aan de andere zijde den moed te missen om hunne meening vol te houden, althans zij slaan een zijweg in, en verklaren dat zij begeeren dat in de tegenwoordige handelswetgeving van Frankrijk geene verandering gebragt worde tot dat de regering de grondstoffen, bij den invoer in Frankrijk, vrij zal hebben gemaakt van alle regten. Wat het einde van den strijd zal zijn is nog met geene zekerheid te voorspellen, doch het laat zich aanzien dat de voorstanders van den vrijen handel, die, het verdient erkend te worden, door de regering zelve ondersteund worden, eene belangrijke schrede voorwaarts zullen doen.

— Te Boulogne heerscht thans eene zonderlinge epidemie, namelijk de kroep en hevige keelaandoeningen. Naauwelijks is een kind te Boulogne aangekomen of het wordt er door aangetast. Eene familie, welke er met vier kinderen was aangekomen, verloor in twee uren er twee van; het derde overleed den volgenden dag te Parijs, werwaarts de familie in allerijl vertrokken was.

Deze epidemie is van een exceptionneel karakter. De zwellingen, welke in het bovenste gedeelte der luchtpijp van de kinderen ontstaan, worden door geen enkel verschijnsel van te voren aangeduid; openbaart zich het gevaar, dan is er geen genezing meer.

— Volgens den Parijschen *Univers* hebben vele Turksche vrouwen en voornamelijk die uit den Keizerlijken Harem, eene bepaalde voorliefde voor Christen mannen. De zaak zoude te onbeduidend zijn, om hier vermeld te worden, indien niet onderscheidene Christenen door de gesnedenen of bijdragers der harems op de openbare straat waren opgewacht en vermoord; hetgeen bereids tot verwikkelingen met de gezanten van de vreemde mogendheden

heeft geleid. Men gelooft, dat de sultan zelf vreemd is aan deze barbaarschheden.

— Uit een rapport betreffende den toestand der kolonie La Réunion, blijkt dat sedert de emancipatie der slaven, alsook ten gevolge van het vermeerderd aantal vrije arbeiders, het getal hectares grond, dat in cultuur gebragt is, bijna verdubbeld is.

De opbrengst der cultures, welke in 1847, vóór de vrijlating, 12,517,551 francs bedroeg, beloopt thans 22,756,674 francs.

— Het *Journal de Constantinople* verhaalt het volgende: Onlangs voer de Caïk (een vaartuig met zes riemen) van den drogman der Engelsche ambassade, den heer Pisani, met vollen spoed den Bosphorus in, toen op de hoogte van Ortakeni, eene zwaardvisch voor het vaartuig opsprong en zich aan de ijzeren punt van den steven in de zijde wondde. Hierdoor woedend geworden zwom de visch om het vaartuig en drong met zijn zwaard zoo hevig in den achtersteven, dat hij er zijn wapen niet weder uit konde krijgen. Men slaagde er alsnu in het dier door middel van slagen met de scheepsbaken op zijn kop tot bedwelming te brengen en gevangen te nemen. Het dier weegt ongeveer 120 ponden.

— In de berigten uit Madrid vindt men vermeld, dat de huwelijksgift voor de gemalin van prins Adalbert aan kleederen vier millioen realen heeft gekost. De rijkste stoffen zijn afkomstig van de fabrieken van Catalonie en worden als een wonder van volkomenheid beschreven. In deze huwelijksgift zijn niet de juweelen begrepen, welke zij van hare overledene moeder erft; noch die welke zij van de Koningin, den Koning en de prinses van Asturie ten geschenkte ontvangen heeft; wijders niet eene menigte armbanden, welke de infante vroeger bezat, en twee, welke zij van hare tante, de weduwe van Lodewijk Philips en de hertogin van Monpensier bekomen heeft. De waarde der kleinodien wordt op 6 a 8 millioen begroot. Bovendien ontving zij 2 millioen van de Koningin, 1 van den Koning, 1 van haren vader, terwijl zij 6000 pesos duros jaarlijks als infante van Spanje zal trekken.

Duitschland.

Naar men zegt, wordt een ontwerp van een nieuw wetboek van koophandel voorbereid; tegen het laatst van October zal het, na eerst door juristen en kooplieden onderzocht te zijn, aan de bondsvergadering worden gezonden, ten behoeve eener bewerking van een algemeen Duitsch handelsregt. Het zijn vooral de Nederlandsche en Fransche wetboeken van koophandel, welke bij het nieuwe ontwerp ten grondslag liggen.

— De dagbladen van de Duitsche badplaatsen gewagen als om strijd van de pracht en de vermakelijkheden, die men te Baden, te Wiesbaden, te Homburg en andere vindt; maar daartegenover staat voorzeker meer dan één somber tafereel. Eene nieuwe aandoenlijke gebeurtenis wordt uit Wiesbaden als volgt medegedeeld:

Den 2den Sept., toen ten twee ure 's namiddags de spelers en nieuwsgierigen geschaard waren om de roulette-tafel van de groote Conrizaal te Wiesbaden, hoorde men onverwachts het schot van een vuurwapen in de zaal, en dadelijk daarna zag men iemand waggelen en vervolgens van de galerij, op eenige schreden afstands van de tafel, neervallen.

De menigte snelde van alle kanten te zamen om te zien wien dit ongeluk te beurt gevallen was; naderbij komende, zag men een man in de kracht zijner jaren, en blijkbaar tot den hoogeren stand behoorende, op den grond uitgestrekt liggen, terwijl het bloed uit zijne wonde stroomde.

De dood was dadelijk na het schot gevolgd. Het was een treurig schouwspel, dat nog somberder gemaakt werd door de donderslagen die zich toen deden hooren, gevoegd bij het bulderen van den storm. Men bragt het lijk naar eene nabijgelegen zaal, terwijl eene lange streep bloed de plaats aanwees, langs welke men het gedragen had. Zijne identiteit heeft men niet kunnen constateren; doch te oordeelen naar de Nederlandsche ridderorde die hij droeg, gelooft men dat hij een Hollander is. Een oogenblik voor zijn noodlottig besluit ten uitvoer te brengen, had hij zijne laatste vijf guldens op het spel gezet.

Eenige spelers schenen door het voorval getroffen, terwijl andere, meer hardnekkige, spelers, weer plaats namen aan de tafel, welke in eene andere zaal verplaatst werd; en, een uur na de noodlottige gebeurtenis, deet bijna op dezelfde plek, eene militaire muziek hare schoonste melodiën hooren.

— Gedurende de heete Augustus-dagen had op een der Berner Alpen (gemeente Adelboden) het volgende ongeluk plaats: Den 21 Augustus jl. verliet de vrouw van eenen bergbewoner, door een driejarigen knaap en een zesjarig meisje vergezeld terwijl er een onweder kwam opzetten, eene naburige hut, om naar haar eigene woning terug te keeren, doch verdwaalde en viel eindelijk met het knaapje op den arm en het meisje aan hare hand, afgemat op den grond neder. Na verscheidene uren in onmagt gelegen te hebben, ontwaakte zij en vond het meisje *bevroren* naast haar liggen.

Napels.

Nopens de Napelsche aangelegenheden valt niets te melden, tenzij men daarvan uitzondert, dat de Oostenrijksche regering besloten heeft, om zich verder in geen onderhandelingen met den koning van Napels meer in te laten, maar af te wachten wat deze vorst nu doen zal, om gevaarlijke oneenigheden met de Westersche mogendheden te voorkomen. Zoo wordt door een Duitsch dagblad verzekerd, dat als grond van dit besluit opgeeft de overtuiging van het Weener kabinet, dat alle goede raadgevingen tot dusverre niets hebben gebaat, alsmede de overweging, dat een sterker aandrang van de zijde van Oostenrijk niet voegzaam zoude wezen. Dit zou de reden zijn, waarom de baron von Hubner niet naar Napels gaat, zoo als eerst gezegd is. Men maakt niet ten onregte de opmerking, dat het nog onuitgemaakt is, of er wel ooit plan bestaan heeft om den heer von Hubner met een politiek doel naar Napels te zenden. Wat bovendien van het vruchtelooze der raadgevingen van het kabinet van Weenen gezegd wordt, is in tegenspraak met hetgeen van elders wordt beweerd.

Belgie.

Door den heer Jobard is thans eene verbetering in de inrigting der spoortreinen voorgesteld, waaromtrent door de Belgische *Emancipation* de volgende bijzonderheden worden opgegeven:

De wagen, bestemd ter vervanging van de 15 of 20 waggons der tegenwoordige treinen, zou zijn eene buitengewoon groote diligence of liever een stoomschip op den vasten bodem, bevattende de stoommachine in het midden, even als bij de stoombooten; de reis en andere goederen in lagere hokken; de reizigers der 1ste klasse op de midden-verdieping, en boven hen de reizigers der 2de en 3de klasse. Er zouden 6 of 8 wielen aan zijn van 20 ellen in omtrek, en die bij elken draai een afstand van 20 ellen afleggen; daardoor zou dus eene tienmaal grootere snelheid dan de tegenwoordige worden verkregen, en op deze wijze zou men in een uur voor 6, 12 of 18 fr. van Brussel naar Parijs kunnen gaan, in plaats van 20, 27 of 37 fr., die de reis thans kost.

Deze wonderbaarlijke verbetering, zegt de *Emancipation*, zal weldra tot stand komen, indien de regeringen van Frankrijk, Belgie, Nederland en der Duitsche staten er in toestemmen; want reeds is men voor een groot deel van het benoodigde kapitaal verzekerd, voor zooveel betreft den aanleg van de spoorbaan van Marseille naar Hamburg, over Lyon, Parijs, Brussel, Antwerpen, Arnhem en Bremen. Eerlang zal aan de Belgische regering concessie worden gevraagd.

Vereenigde Staten van Noord-Amerika.

Onder de onafgedane zaken, tijdens de verdaging van het congres der Vereenigde Staten, behoort ook de gereedmaking van staatslanderijen tot den aanleg van eenen spoorweg naar den Stillen Oceaan. De ijverzucht, tusschen het Noorden en Zuiden liet het ontwerp nog niet gelukken, en men heeft derhalve den middelweg gekozen om drie verschillende rigtingen der baan op te geven. Eene derzelve, de zuidelijke, zal voornamelijk door de slavernijstaten gaan, en deze met San Francisco in Californie verbinden; de andere zal van St. Louis af het midden van het grondgebied der Unie doorsnijden, en eene derde zal van 't Lake Superior of noordelijk door de Vrije Staten naar den Stillen Oceaan leiden. Gaat de bill door, dan is het te voorzien, dat het Noorden, hetwelk geld, menschen en werktuigen sneller kan leveren dan het *Zuiden*, zijne baan spoediger maken zal dan het laatste, en dat, als de noordelijke eenmaal voltooid is, de wereldhandel dezen en niet den zuidelijken weg naar China en Japan zal inslaan. De onderneming is van reusachtigen aard; zij zal echter zeker ten uitvoer komen, en wel spoedig. Men wedijvert in dit opzigt met de Europesche regeringen, welke de landengte van Suez voorstaan, en men hoopt met dien spoorweg eerder gereed te zijn dan de Europeanen met de doorgraving der landengte.

— Uit Californie zijn de tijdingen geenszins geruststellend. Het veiligsheid-comité beheerscht den staat geheel en al, en gouverneur en wetgeving zijn tot enkel schaduwen afgedaald. De gouverneur heeft wel troepen opontboden; maar deze zijn door het comité ontwapend of gevangen genomen, en het comité bezit niet alleen de wapenen van de vroegere militie, maar het heeft ook die van de Vereenigde Staten zelf in bezit genomen. Dit is meer dan gewone lijnchwet; dit is oproer, en behoeft maar een stap verder te gaan om formele zamenzwering te worden. Het comité had aanvankelijk maar met vagebonden, deugnieten, valsche spelers, dieven en moordenaars te doen en toen was zijne werkzaamheid zeer nuttig; doch nu gaat het verder, en is in vollen opstand tegen de regering van den staat. De gouverneur van Californie, die te Sacramento zijnen zetel heeft, waagt zich niet naar San Francisco, en de werkkring der openbare ambtenaren is tot onbeduidende localiteiten beperkt; het huis waar het comité vergadert, is tot eene formele vesting gemaakt, rijkelijk met kanonnen omringd, en op het eerste sein staan infanterie, kavallerie en artillerie gereed om zijne bevelen op te volgen.

— Men zal zich herinneren, dat een verschrikkelijke storm, gepaard met overstrooming, Last-

eiland, bij New-Orleans, onlangs geteisterd heeft ten gevolge waarvan een groot aantal menschen is omgekomen. Thans verneemt men uit New-Orleans, dat velen in een deerniswaardigen toestand dood gevonden zijn in het moeras, in eene zittende houding, met hun hoofd tusschen de kniën. Zij moeten op die wijze van uitputting voorzeker in slaap gevallen zijn en aldus den dood gevonden hebben. De hebzucht heeft aan deze lijken gruwelen gepleegd; zoo zag men mannen, die bezig waren de vingers aan de lijken af te snijden, ten einde in het bezit te geraken van de ringen, die daaraan zaten.

Iets over de hulp aan Drenkelingen.

Het *Journal de Médicine* bevat een opmerkelijk artikel over de hulp, welke men aan drenkelingen behoort toe te brengen, om die tot het leven terug te roepen. Zie hier de praktische slotsom dezer mededeeling:

Volgens de handelwijze van den beroemden doctor Marshal Hal, strekt men den drenkeling op zijnen buik uit; alsdan grijpt men hem bij den schouder en de linker heup vast en men draait het ligchaam op de regterzijde om; vervolgens doet men het zijne eerste stelling weder innemen, om het oogenblikkelijk daarna weder in de tweede te brengen. Deze beurtelingsche beweging mag niet meer dan 15 of 16 maal per minuut plaats hebben; zij maakt alle toestellen, welke tot hiertoe beproefd zijn, nutteloos, en zal tot zeker gevolg hebben, den drenkeling weder te doen ademhalen, indien alle overblijfsels van leven niet door het verblijf onder water zijn ontvlogen.

Zie hier de verklaring van dit verschijnsel: in de eerste stelling worden de borst en de buik gedrukt, in de tweede stelling houdt deze drukking op, en de inademing van lucht geschiedt noodzakelijkerwijze door de uitzetting van de wanden der ligchaamsholten. Deze wijze van doen heeft bovendien een groot voordeel op alle andere; want, als het ligchaam op den buik ligt, valt de tong vooruit en laat daardoor aan de lucht toe, om in de longen te dringen gedurende de beweging, die men het ligchaam doet maken, om het op de regterzijde te leggen. Als men integendeel volgens de gewone wijze van doen, het ligchaam op den rug legt, stopt de tong geheel en al den ingang der keel en belet het indringen der lucht, waardoor de verstikking wordt te weeg gebragt.

De ring van Gyges.

De Bijzantijnsche scholiast van Epiphanius, die zich ten taak had gesteld, om de bedriegelijke voorstellingen van de geschiedenis en de poëzie tot klaarheid te brengen, heeft er het volgende van gezegd:

De wijsgeer Gijlippus, wiens werken ongelukkiglijk verloren zijn geraakt, heeft het eerst gesproken van dezen ring van Gyges, waarvan men eene zoo zonderlinge fabel gemaakt heeft. Deze ring was waarlijk een talisman, maar een zeer redelijke. Zie hier, hoe hij in handen van Gyges gevallen is:

De volken van Lijdië waren de Sijbariten van Klein Azië. De nachten bragten zij feestelijk door en vervolgens sliepen zij de helft van den dag. Gyges woonde in de stad Pélopea, tegenwoordig Thratire, omtrent 800 jaren voor Christus. Hij was jong, schoon, rijk, sterk, begaafd met duizend goede hoedanigheden. In de nabijheid van de rivier Italesus, ten noordwesten van Ephese, te Claros, woonde de wijsgeer Gijlippus, de leermeester, naar men zegt, van den beroemden Bias, en van de zeven wijzen van Griekenland. Gyges, die van eerzucht verging, ging hem raadplegen om van hem te weten hoe hij het beste gebruik zou kunnen maken van zijn leven en van zijne talenten.

»Lees dit alle dagen," zeide de wijsgeer, in de eerste stralen van de zon", terwijl hij hem een ring van lood gaf, waarvan de kas, die eene oppervlakte besloeg van twee lijnen in doorsnede, 999 letters bevatte, in bijna onverstaanbare karakters.

Te Pelopea teruggekomen, las Gyges het volgende:

Verloren uren.

Veronderstel twee personen, waarvan de een te half 10 opstaat en de ander te 6 uur in den morgen. Als deze twee personen ieder 50 jaren leven, dan zal de laatste 63,875 uren meer tellen, of, wat hetzelfde is, 2,661 dagen van een werkend bestaan meer hebben, dan de eerste.

Veronderstel dat er in Lijdië 1.500,000 personen leven, die te kwartier over negen uur opstaan. Indien er van dit getal 950,000 waren, die op eene nuttige wijze konden gebruikt worden, en die, in plaats van te kwartier over 9, te 6 uur wilden opstaan, dan zou men in den tijd van 50 jaren, 56.346,875,000 uren, of 6.432,292 jaren hebben, van een verbeterd persoonlijken en maatschappelijken toestand.

Daar er niets gunstiger voor de gezondheid, en bijgevolg niets een lang leven meer verzekert dan vroeg opstaan, zoo willen wij nog eens veronderstellen, dat op dit getal van 950,000 personen, 500,000 overeenkomstig dezen regel vier jaren meer geleefd hadden, dan anders het geval zou geweest zijn, dat is te zeggen 54 jaren in plaats van 50, dan zou men daarboven nog 2,000,000 jaren van een werkzaam leven winnen, die, gevoegd bij de bovengemelde 6.432,292 jaren, in den tijd van 50 jaren voor het geheele rijk 8.432,292 jaren uitmaken; en wel dáárdoor alleen, dat 950,000 personen, die op eene nuttige wijze gebruikt worden, des morgens om 6 uur zouden opstaan, in plaats van kwartier over 9 uur gelijk men over 't algemeen in Lijdië doet.

Gyges verstond den zin van deze zonderlinge berekening van Gijlippus; hij stond dagelijks vele uren vóór zijne medeburgers op. Zijn arbeid, zijne talenten, zijne werkzaamheid openden hem de baan der eer. Hij werd officier en gunsteling van Candaulus, koning van Lijdië, en later koning in zijne plaats.

Dit was de beroemde ring van Gyges, een wezenlijke talisman, gelijk men ziet, die voor iedereen te verkrijgen is.

Burgerlijke Stand.

Van den 17den tot den 22sten October zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 18den, Jean Gerhardus Mazer, 2 jaren en 2 weken. Den 19den, Marius Julius Resvaal, 9 jaren en 9 maanden. Den 21n. Johannes Treklots, 26 jaren. Idem, Anthonius Valkenburg, 32 jaren.

Levenloos geboren:

Den 18den, een kind van het Mannelijk geslacht van Henriette Cirkel.

Producten- Handel.

Bij inschrijving verkocht.

Suiker. Den 23n. dezer, van plant. Zorg en Hoop, 30 vaten a 11,66 cent. Idem, van Plant. Bleijendaal, 34 a 35 vaten a 11,66 cent.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 23n. dezer, het schip *Amicitia*, kapt. Wijgers, van Amsterdam, hetwelk op den 21 dezer, bij Bramspunt was vast geraakt.

Den 24 dezer, de Nd. Am. brik *South Boston* kapt. Cunningham, van Boston.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij Gisius & Co.—Sluit 28 *dezer*.

Anna Maria Wilhelmina, kapt. J. Jansen, adres bij J. H. Zaal.

Plata, kapt. Koch, adres bij H. C. Levy.

Janna Adriana, kapt. Franken, adres bij H. Degenhard.

Louisa Christina, kapt. Ten Harmse, adres bij J. H. Zaal.

Susanna, kapt. Groenewoud, adres bij J. F. Faverej.

ADVERTENTIEN.

SOIRÉE MUSICALE.
HEDEN AVOND ten huize van
A. EHRHARDT,
wonende thans in de *Kromme*
(13824) *Elleboog straat.*

Nieuwe *Bessen - Genever*,
ontvangen per kapitein GROENEWOUD
en te bekomen bij
(13833) J. G. KRAMER & Co.

J. C. TELTING JGZ & Co.
hebben ontvangen per de *Susanna*
Puik puike nieuwe Hollandsche *HARING* en oxhoofden dubbele princesse
BIER.
(13834)

De zalf en pillen van HOLLOWAY,
zijn onvergelijkelijk voor de genezing van klierziekte, oude wonden en open beenen.

De heer N. L. Fordyce, schoenmaker te Forgue, in het graafschap Aberdeen, leed sedert lang, aan eene groote wond in de dije, waaruit een gedeelte van het been te voorschijn kwam. Hij lag verscheidene weken in het ziekenhuis te Aberdeen, doch in weerwil van de hem toegediende middelen, verergerde zijn toestand dermate dat men het noodig oordeelde hem het been af te zetten. Daar hij zich daartegen verzette, werd hij voor ongeneeslijk verklaard. Toen begon hij de zalf en pillen van HOLLOWAY te gebruiken, welke hem in weinig tijds deden genezen, zoodat hij in staat was zijn arbeid te hervatten, en thans geniet hij eene volmaakte gezondheid.

Deze *Zalf en Pillen* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrug straat* a *f* 1, *f* 3 en *f* 5. [13835]

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.